

प्राचामपोति चेति” सि० कौ० का० । “अपत्यैरिव नीवार-
भागवेद्योचितैश्चैरिति” रघुः । “सोऽपत्यं आहूतपादोति”
“अपत्यलाभात् या तु स्त्रीति, “अपत्यं धर्मशुश्रूषेति”
च मनुः ।

अपत्यदा स्त्री० अपत्यं तज्जतं गर्भं ददाति । सेवनेन गर्भ-
दायके ओषधिविशेषे गर्भदायिविद्यादौ च । अपत्यदायि-
मात्वे सन्वादौ त्रि० ।

अपत्यपथ पु० अपत्यस्य गर्भात् तन्निसारणस्य तदुत्पत्तये
पन्थाः अच् समा० । पुत्रनिःसारणद्वारे स्त्रीणां गुह्य-
स्थानभेदे “स यदा विगुणानिललपीडोऽपत्यपथमनेकधा-
प्रतिपद्यते इति” स्त्रीणान्तु विंशतिरधिका, दश तासां
स्तनयोरैककस्मिन् पञ्च पञ्च, यौवने तासां परिष्टद्धिः ।
अपत्यपथे चतस्र इति” । “तिर्यगास्तस्य परिष्वेव तिर-
चीनस्य पाश्चाद्गर्भस्युत्पत्तिर्य गर्भमपत्यपथं प्रत्यार्जवमानी-
यापहरेत् पाश्चात्पृष्ठतश्चिरसमसंप्रपीड्य ऊर्ध्वस्युत्पत्तिर्य शिरो-
ऽपत्यपथमानीयापहरेदिति” च सुश्रुतः ।

अपत्यशत्रु स्त्री अपत्यं यत् गर्भभेदेनेन नाशकं यस्याः । कर्क-
श्याम् सा हि गर्भेऽपत्यजनने तन्निःसारणसमये गर्भस्कोट-
नान्म्रियते इति” लोकाप्रसिद्धेः “स्वनाशाय कर्कटी गर्भं धंस
इत्युक्तेषु तथात्वम् । ईत० । अपत्यनाशको, कर्कटे
सर्पे च ।

अपत्यसाच् पु० स्त्री० अपत्यैः सचते संबध्यते सच-वेदे-शिव ।
अपत्यसमवेते । “अपत्यसाचं श्रुत्य रराधाम्” ऋ० १,
११७,२३ ।

अपत्र पु० नास्ति पत्रं दलं पत्तोवास्य । वंशकरीरे (कोढ़)
अङ्कुरे च तदवस्थायां तयोः पत्रशून्यतयोत्पत्तेस्तथात्वम् ।
गलितपत्रे दृष्टे, गलितपत्रे विह्वले च ।

अपत्रप त्रि० अपगता त्रपा लज्जा यस्मात् प्रा० ब० वा
गतलोपः । लज्जाहीने लोपाभावे अपगतत्रपोऽप्युक्तार्थे ।

अपत्रपा स्त्री अपरम् अपेक्ष्य त्रपा, अप+त्रप-भावे स्त्रियाम्
अ वा । अन्यहेतुकलज्जायाम् लज्जामात्रे च । “अपत्रपा
चेतसि च न्यपेक्षदिति” नैषधम् । [लज्जाशीले ।

अपत्रपिष्णु त्रि० अप+त्रप-शोकार्थे इष्णुः । स्वभावतो

अपथ न० न पन्थाः अप्राशस्त्ये न० त० । “अपथं” पु० न०
पा० । “विभावेति” पा० वा अच् समा० । अपकृष्टपथे
निन्दितपथे कुपथे । “वनागमे राजपथे हि पिच्छले
कचिदुधैरप्यप्रेन गम्यते” इति नै० । “को वा न पद-
मपथेऽकार्यत मया” इति प्रबोध० । “अथैतदपथमिवैति

यदेतांदिशमिति” शत० ब्रा० । नास्ति पन्थाः सुन्दरमार्गो
यत् ब० अच् समा० । सुन्दरपथस्यैव यामादौ त्रि० ।
पथोऽभावः अव्ययी० अच् समा० । मार्गाभावे अव्य० ।
अपथिन् पु० न पन्थाः अप्राशस्त्ये न० त० वा अजभावः ।
अपकृष्टपथे ।

अपथ्य न० पथ्ये वैद्यकोक्तभोजनादिनियमाय नीत्युक्ताचाराय
वा हितम् यत् न० त० । वैद्यकोक्तिसंज्ञकम्, अग्निष्टे
भोजनादौ अहिताचारे च “अकार्यं कार्यसङ्काशमपथ्यं
पथ्यमस्तेतम्” रामा० । “संतापयन्ति किमपथ्यभुजं
न रोगा” इति वै० । पथ्यापथ्ये च सुश्रुते दर्शिते यथा
“अथातो हिताहितीयमध्यायं व्याख्यास्यामः । यद्वायोः
पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यमित्यनेन हेतुना न किञ्चिद्द्रव्य-
मेकानेन हितमहितं वास्तीति” केचिदाचार्या ब्रुयते
तत्तु न सम्यक् । इह खलु यस्माद् द्रव्याणि स्वभावतः
संयोगतश्चैकान्तहिताम्येकान्ताहितानि हिताहितानि
च भवन्ति । तत्रैकान्तहितानि जातिसाक्षात् सत्तत्त्व-
हतद्रव्यौदनप्रभृतीनि । एकान्ताहितानि दहनपचन-
सारणादिषु प्रवृत्तान्यग्निकारविषादीनि । संयोगादप-
राणि विषतुल्यानि भवन्ति । हिताहितानि तु यद्वायोः
पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यमित्यतः सर्वप्राणिनामयमाकारार्थं
वर्ग उपदिश्यते । तद्यथा रक्षाशालिषटिककङ्कुकसुक-
न्दकपाण्डुकपीतकप्रभोदककालकाशनकपुष्पकटिभक्तमन्त्रना-
हृतसुगन्धकलमनीवारकोद्रवोद्वातकंश्चामाकगोधूमबेषुयवा-
दयः । एणहरिणकुरङ्गमृगमातृकाश्वदंष्ट्राकरालक्रकर-
कपोतलावतित्तिरिक्पिङ्गलवर्त्तीरवर्त्तीकादीनां सांसारिणः ।
सङ्गवनसङ्गमकुष्ठकलायमस्तरमङ्गल्यचणकहरेण्डादिकीसतीनाः ।
चिल्लोवास्तूकसुनिषसुकजीवन्तीतण्डुलीयकमण्डूकपथ्यः ।
गव्यं हतं सैन्धवदाडिमामलकमित्येव वर्गः सर्वप्राणिनां
सामान्यतः पथ्यतमः । तथा ब्रह्मचर्यानिवातशयनो-
ष्णोदकमिश्रास्त्रय्यायामासन्नैकान्ततः पथ्यतमाः । एकान्त-
हितान्येकान्ताहितानि प्रागुपदिष्टानि ॥ हिताहितानि
तु यद्वायोः पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यमिति ॥ संयोगतस्त्वप-
राणि विषतुल्यानि भवन्ति । तद्यथा । वल्लीफलकवक-
करीरान्नफलजवणकुलत्यपि यथाकदचित्तैलविरोहिपिष्टशुष्क-
शाकाजाविक्रमांसमद्यजास्ववचिचिमसत्स्यगोधावराहस्य
नैकध्यमन्त्रोयात् पथ्यता ।

रोगं सात्प्रश्न देशश्च कालं देहश्च बुद्धिमान् । अवेक्ष्या-
ग्यादिकान् भावान् रोगदृष्टेः प्रयोजयेत् । अवस्थासन्द-